

[Bresemann.]
 administrativt Arbejde. Naar Indenrigsministeren her foreslaar, at der under visse Forhold skal kunne ydes de kommunale Revisorer et Honorar, vilde det saa ikke være rigtigt at gøre Skridtet fuldt ud og sige, at ogsaa Kommunalbestyrelsesmedlemmer skulde have et lille Honorar for deres Tidsspilde. Jeg ved nok, at man søger at klare Historien paa forskellig Vis, naar der er særlig meget Arbejde. Nogle Steder samles man efter et Kommunalbestyrelsesmøde til en Fællesspisning, lidt flottere eller lidt mindre flot, ligesom Tendensen nu er det paagældende Sted, og saa ræsonnerer man ud fra det Synspunkt: Det er det eneste, vi faar for alt det Arbejde, vi gør. Det vækker Kritik omkring blandt Byens Borgere, ogsaa i Bladene, og det er ikke den rigtige Maade at honorere et udført Arbejde paa. Jeg vilde langt foretrække, om man havde en Bestemmelse i Købstadloven, der, ligesom den tillader at yde Borgmestrene et Honorar for deres Arbejde, ogsaa tillod at yde Byraadsmedlemmerne et ringe Honorar til Dækning af deres Tidsspilde og deres Repræsentationsudgifter i den Virksomhed, som de har med at gøre.

Det, jeg her har haft at bemærke, er jo ikke dybtgaaende principielle Indvendinger mod selve Lovforslaget. Det er min Overbevisning, at det er et af de Lovforslag, som vil gaa mest smertefrit gennem begge Rigsdagens Ting allerede i Aar. Jeg har gjort ganske enkelte Bemærkninger om Lovforslaget under Hensyn til, at naar vi nu endelig skal forandre Købstadloven, vilde det være rart, om den blev forandret ogsaa dér, hvor vi ude i Landet maaske tager mod enkelte Paragraffer med lidt sure Miner, at vi faar dem forandret saaledes, at vi alle sammen er helt glade for den, hvad der vilde tjene til Ære baade for den højtærede Indenrigsminister og for dette og det andet høje Ting og saaledes, at den kunde komme til at vare lige saa længe som den foregaaende Købstadlov af 1868.

Elgaard: Forslaget til Lov om Købstadkommunernes Styrelse vil jo, hvis det gennemføres, paa de allerfleste Punkter afløse en Købstadkommunallov, der har været gældende i ca. 60 Aar. Man kan jo nok sige, at denne lange Aarrække for den gamle Lovs Gyldighed er Udtryk for, at det har været en dygtigt lavet Lov, man gennemførte i 1868. Efter den ærede socialdemokratiske Ordførers udførlige Redegørelse for, paa hvilke vigtigere Omraader Lovforslaget adskiller sig fra Købstadkommunalloven,

kan jeg nøjes med at tage særlig de Paragraffer frem til Behandling, hvor mit Parti i sin Opfattelse i nogen Grad adskiller sig fra det foreslaaede.

Den første Paragraf, jeg da vil gøre nogle Bemærkninger om, er § 11. Man foreslaar dér fra den højtærede Indenrigsministers Side, idet man tilstræber at samle Købstædernes Skoleudvalgs og Skolekommissioners forskellige Opgaver under eet, at ophæve Skolekommissionen og udnævne en ny paa fem Medlemmer. Maa jeg allerførst sige dette, at den første direkte Følge af en saadan Forandring falder jo lige i Øjnene, og den højtærede Indenrigsminister nævnte ogsaa i sin Forelæggelsestale, at det vilde jo medføre, at Sognepræsten, som under den gamle Ordning er født Medlem af Skolekommissionen og adskillige Steder vel ogsaa Formand, ikke vilde blive Medlem, medmindre han vælges som ethvert andet Medlem. Nu skal jeg ikke gaa langt ind i en Diskussion om, hvilken Betydning eller Værdi det har haft for Skolekommissionens Arbejde hidtil, at Sognepræsten har været Medlem; der kan jo sikkert fremføres et og andet, som anbefaler dette Forhold, og jeg tror, det vil blive betydeligt vanskeligere at fremføre Ting, der skulde tjene som Argument mod den Tilstand, der har været paa dette Omraade hidtil. Saa længe vi har en Folkekirke, saa længe vi har den Forbindelse mellem vor Skole og Kirke paa en Række Omraader, som vi har, saa har jeg i det hele taget ikke kunnet indse det betimelige i, at man ved enhver given Løjlighed, den være saa stor eller lille, den være vil, skulde søge at reformere paa dette Omraade eller søge at klippe en ikke særlig stærk Traad over. Jeg vil da ogsaa gerne sige, at det kan vel ikke være helt uden Betydning, at man i Skolekommissionens Møder har Præsten, der vel baade pædagogisk, kundskabsmæssigt og opdragelsesmæssigt er i Besiddelse af adskillige Betingelser for at gøre en nyttig Indsats i Skolekommissionens Arbejde. Men lad det nu være. Det, som jeg i særlig Grad vil nævne, støtter sig til en Udtalelse af den højtærede Indenrigsminister i hans Forelæggelsestale, hvor han da udtalte, at den Ordning, man her tilstræbte i § 11, gav sig ikke ud for at være den endelige Ordning vedrørende Skolevæsenet, idet man fra Regeringens Side agtede at fremsætte Forslag vedrørende hele dette Forhold gældende for hele Landet. Jeg vil derfor finde det rimeligt, om man lod dette Felt være, indtil Rigsdagen fik hele det samlede Problem op til Overvejelse og Afgørelse.